

Työ- ja elinkeinoministeriö
00023 VALTIONEUVOSTO

Luonnos hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden alueellista tarjoamista koskevasta kokeilusta

Tampereen kaupunki ja muut 21 Pirkanmaan kuntaa ovat hakeneet pääministeri Sanna Marinin hallitusohjelman mukaiseen työllisyyden kuntakokeiluun. Työ- ja elinkeinoministeriö vahvisti 5.12.2019 Pirkanmaan valinnan kokeilun jatkovalmisteluun.

Alla olevassa lausunnossa 20.12.2019 julkistetusta luonnoksesta hallituksen esitykseksi eduskunnalle laiksi julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden alueellista tarjoamista koskevasta kokeilusta (jatkossa luonnos kokeilulakiesitykseksi) on otettu huomioon Tampereen lisäksi myös Pirkanmaan muiden kuntien kannanotot.

Tampereen kaupunki toteaa lausunnossaan seuraavaa:

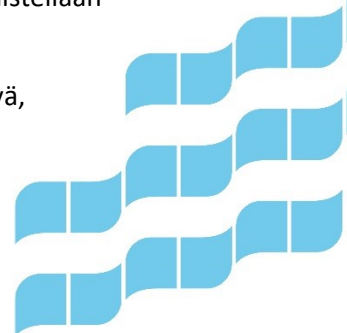
Yleistä kuntakokeilusta ja kokeilulakiesitysluonnoksesta

Pääministeri Marinin hallituksen tavoitteena on nostaa työllisyysaste vähintään 75 prosenttiin ja työllisten määrän lisääminen vähintään 60 000 henkilöllä vuoden 2023 loppuun mennessä. Hallitusohjelman mukaan kuntien roolia työllisyyspalvelujen järjestäjänä vahvistetaan.

Tampereen kaupunki pitää hyvänä, että kokeilulain keinoin annetaan halukkaille kunnille mahdollisuus osallistua julkisten työvoima- ja yrityspalveluiden tuottamiseen. Laki mahdollistaa kunnille toimivallan työllisyydenhoitoon kokeilulaissa määritellyn asiakaskohderyhmän osalta sekä pääsyn TE-hallinnon asiakastietojärjestelmään. Tältä osin lakiehdotusta voidaan pitää hyvänä.

Kokeilulakiesitysluonnoksen pykälätekstit ovat pääosin hyväksyttävissä. Nykytilan kuvaus ja kunnan tehtävät on myös kuvattu pääosin kattavasti ja hyvin. Lakiesitysluonnoksen yleis- ja yksityiskohtaisissa perusteissa kokeilu on kuitenkin tuotu esiin sellaisessa valossa, jolla voi olla iso merkitys sille, miten kokeilut nähdään laajemmin, minkälaisia arviointeja kokeilusta tehdään, mitä asioita kokeilujen valvonnan huomioidaan ja miten kokeiluja valmistellaan jatkossa.

Lisäksi Tampere pitää epätarkoituksenmukaisena järjestelyä, jossa lakiluonnosta on valmisteltu erittäin kiireisellä

aikataululla ja työllisyyskokeiluun valituilta kokeilualueilta ei pyydetä lausuntoa varsinaista kokeilulakiesityksestä.

Uuden kokeilun tarkoitus ja tavoitteet eivät näy lakiesitysluonnoksessa

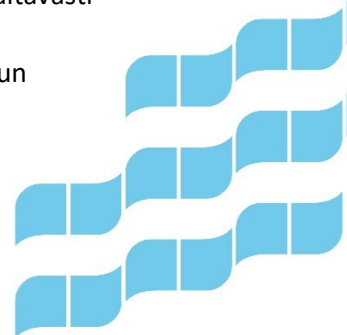
Kokeilun tavoitteet tulisi kertoa selkeämmin ja pitkälle tulevaisuuteen ulottuvina. Sekä hallitusohjelman kirjausten että Tampereen kaupungin näkemyksen mukaan kokeiluilla tähdätään palvelurakennemuutokseen, jossa kuntien vastuuta työllisyyspalveluiden järjestämisessä vahvistetaan. Lisäksi kokeilulla pyritään vastaamaan hallitusohjelman isoihin tavoitteisiin työvoiman saatavuudesta, uusista työpaikoista, työllisyysasteen nostosta ja työttömyyden ehkäisystä.

Tavoitteiden kuvauksen pitäisi olla linjassa hallitusohjelman ja budjettiriihen kirjausten kanssa ja myös kokeilun hakuilmoituksessa ilmoitettujen tavoitteiden kanssa. Työllisyyden kuntakokeilut toimivat työ- ja elinkeinoministeriön kokeiluhakuilmoituksen mukaan välivaiheena pysyväle ratkaisulle, jossa kuntien tai kuntien yhteenliittymien rooli työllisyydenhoidossa laajenee.

Kokeilulakiesitysluonnoksessa todetaan, että käsillä oleva ehdotus olisi kolmas työllisyyden hoidon kuntakokeilu. Ensimmäinen kuntakokeilu toteutettiin vuosina 2012-2015 ja toinen vuosina 2017-2018. Nyt kokeilulain kautta käynnistytävä työllisyyden kuntakokeilu on lyhyen ajan sisällä jo kolmas kokeilu.

Lakiesitysluonnoksessa todetaan, että hallitusohjelman mukaan kuntien roolia työllisyyspalveluiden järjestäjänä vahvistetaan. Hallitusohjelman linjaus ei kuitenkaan muutoin näy lakiesitysluonnoksessa. Hallitusohjelmassa ei esitetä Sipilän hallituksen tapaan kuntien roolin vahvistamisen kokeilemistä, vaan sen vahvistamista. Tästä huolimatta ollaan jälleen kokeilemassa ja samalla varaudutaan kokeilujen alas ajamiseen. Hallituksen esitysluonnoksen sivulla 10 todetaan, että ”Kokeilun jälkeen tässä laissa tarkoitettujen palvelujen järjestämisestä palautuisi valtiolle”, ja esimerkiksi yhteistyöelimen tehtäväksi sivulla 37 todetaan, että sen yhtenä tehtävänä on kokeilun päätyttyä asiakkaiden siirtyminen työ- ja elinkeinotoimistoon. Sen sijaan koko luonnoksessa hallituksen esitykseksi ei nosteta esiin sitä mahdollisuutta, että kokeilu johtaisi hallitusohjelman mukaiseen tavoitteeseen eli kuntien roolin vahvistamiseen työllisyyspalvelujen järjestäjänä.

Lyhyiden kokeilujen aikana asiakaspalveluvastuita siirretään kunnan ja valtion välillä muutaman vuoden välein. Myöskään henkilöstöpolitiikan kannalta ei ole tarkoituksenmukaista, että valtion henkilöstöä siirrellään edestakaisin kuntien ja valtion välillä. Jatkuvat organisatoriset muutokset vievät valtavasti voimavaroja asiakaspalvelusta, varsinaisten tavoitteiden saavuttamisesta ja haittaavat systemaattista asiakaspalvelun kehittämistä. Lyhyiden kokeilujen päättyessä erityisesti

heikossa työmarkkina-asetuksessa olevien asiakkaiden palveluketjut katkeavat. Hallitusohjelman mukaisesti kuntien roolia työllisyyspalvelujen järjestäjänä tulee vahvistaa pysyvästi, kuntien vapaaehtoisuuteen perustuen.

Tuotantokokeilu ja tavoite järjestämisvastuun siirrosta

Kuntien rooli työllisyyspalvelujen järjestäjänä luonnoksessa kokeilulakiesitykseksi hämmentää. Käsitteiden määrittelyä on tarpeen täsmentää lain perusteluosassa muutoinkin, esimerkkinä käsite tarjoamisvastuu. Tässä kokeilussa ei ole siirtymässä kuntiin päätösvaltaa henkilöstöresursseihin, vuokratukannuksiin eikä työllisyysmäärärahoihin liittyen. Näin ollen kokeilu on tuotantokokeilu ja kysymys ei ole järjestämisvastuun siirrosta. Kokeilulaissa ja sen perusteluissa järjestämisvastuu ja tuottamisvastuu tulisi määritellä asianmukaisella tavalla. Julkisten palvelujen järjestämisvastuulla tarkoitetaan yleensä palvelujen rahoittamista ja niiden tuottamisen tai hankkimisen koordinoitua. Tämä todetaan myös kokeilulakiluonnoksen pykälässä 5. Käsitteiden määrittelyssä ole tarkoituksenmukaista poiketa tästä yleisestä määrittelystä.

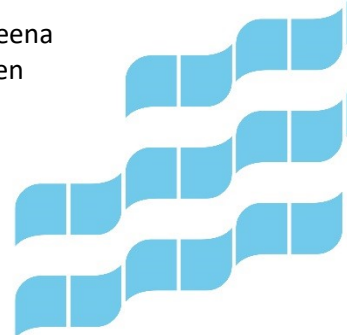
Tampereen kaupungin näkemyksen mukaan hallitusohjelman kirjaus kuntien järjestämisvastuun vahvistamisesta työllisyyspalveluissa ei toteudu tuotantokokeilun avulla vaan tarvitaan aitoa järjestämisvastuun siirtoa ja pysyviä päätöksiä palvelurakenteesta.

Kunnilta edellytettävät vastuut kokeilussa

Lain perusteluissa määritellään, että järjestämisvastuussa oleva kunta vastaisi järjestettävien palvelujen ja muiden toimenpiteiden osalta kokeilualueen palvelujen yhdenvertaisesta saatavuudesta; palvelujen tarpeen, määrän ja laadun määrittämisestä; kokeilualueen oman tuotannon palveluista ja viime kädessä myös muilta palveluntuottajilta ostetuista palveluista; niiden tuottamisen valvonnasta ja viranomaiselle kuuluvan toimivallan käyttämisestä. Kokeilualueen edellytetään valvovan myös oman palveluntuotantonsa ja ostopalveluna tuotettujen palvelujen laatua.

Koska kysymyksessä ei ole järjestämisvastuun siirto kunnille, kunnan ei voi edellyttää olevan vastuussa edellä kuvatulla tavalla ELY-keskuksen hankintavastuulle jäävien palvelujen osalta. Koska järjestämisvastuu ei siirry, ELY-keskuksen vastuulla on valvoa hankittujen palvelujen laatua.

Lain perusteissa mainitaan, että kokeilualueen kunnilla on velvollisuus järjestää riittävästi kaikkia kokeilun piiriin kuuluvia palveluja koko alueella työmarkkinoiden toimivuuden ja osaavan työvoiman saatavuuden turvaamiseksi sekä maahanmuuttajien kotoutumisen edistämiseksi. Perustelutekstissä edellytetään, että kaikkia kokeilun kohteena olevia palveluja tulee olla kaikkien asiakasryhmien tarpeiden mukaisesti saatavilla kokeilualueella. Kokeilulaissa ei voida edellyttää tätä kuntien omien palveluiden osalta ja TE-

hallinnon palvelujen osalta kyseisen vaatimuksen tulee vastata TE-hallinnossa siirtyneeseen resurssiin.

Kokeilulaissa kunnille määritetään uusia lakisääteisiä tehtäviä ja vastuita, jolloin myös aitoa järjestämistä vastuuta resurssien osalta tulisi siirtää kunnille.

Lakiluonnoksen 11 § Kuntoutus- koulutus- ja työntekomahdollisuuksien järjestäminen

Lain 11 §:n 1 momentin mukaan työttömälle työnhakijalle turvataan mahdollisuus työllistymistä edistävään kuntoutukseen tai työvoimakoulutukseen, jos hänen oikeutensa palkansaajan työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan johdosta hänen täytettyään 57 vuotta, mutta ennen kuin hän täyttää 60 vuotta.

Lain 11 §:n 2 momentissa Työ- ja elinkeinotoimiston tulee järjestää 60 vuotta täyttäneelle työttömälle työnhakijalle mahdollisuus työttömyysturvalaissa tarkoitettuun työllistymistä edistävään palveluun tai palkkatuettuun työhön muun kuin kunnan palveluksessa ennen kuin hänen oikeutensa palkansaajan työttömyyspäivärahaan päättyy enimmäisajan takia. Työllistymistä edistävä palvelu tai palkkatuettu työ on järjestettävä kestoaltaan vähintään sellaisena, että työnhakija täyttää työttömyyspäivärahan edellytyksenä olevan työssäoloehdon

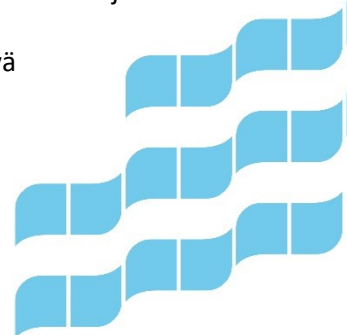
Jos 1 tai 2 momentissa tarkoitettu työtön työnhakija ei työllisty avoimille työmarkkinoille eikä hänelle voida järjestää soveltuvaa työttömyysturvalaissa tarkoitettua työllistymistä edistävää palvelua, kuntoutusta tai palkkatuettua työtä muun kuin kunnan palveluksessa 1 tai 2 momentissa tarkoitettulla tavalla, hänen kotikuntansa on työ- ja elinkeinotoimiston osoituksesta järjestettävä hänelle työntekomahdollisuus kuuden kuukauden ajaksi (*työllistämismahdollisuus*). Kunnan on järjestettävä työntekomahdollisuus siten, että työllistettävä voi aloittaa työn työttömyyspäivärahan enimmäisajan täytyessä.

Kokeilulaissa tätä lukua ehdotetaan muutettavaksi niin, että kokeilualue ottaisi vastuun myös momentin 2 tehtävistä.

Tampere katsoo, että 11 §:stä ei tulisi säätää lainkaan kokeilulaissa.

Resurssisiirrot

Kokeilujen resurssisiirtojen valtakunnallista perusjakoa tulee tarkentaa paikallisesti, jotta alueelliset erot kokeilujen asiakaskohderyhmissä ja nykyisissä palveluissa voidaan huomioida ja asiakkaiden palvelutaso säilyttää samalla tasolla. Lisäksi resursointi on kokeilujen aikana tarkistettava määräajoin suhteessa mahdollisiin asiakasvolyymien ja lainsäädännön muutoksiin. Tämä on hallituksen esityksessä täsmennettävä osaksi kokeilualan ja TE-toimiston välistä yhteistyövelvoitetta.

Resursoinnissa on lisäksi huomioitava, että mikäli hallitus osoittaa kokeilujen aikana lisäpanostuksia kokeilun kohderyhmään kuuluvien työttömien työmarkkina-aseman vahvistamiseen, nämä resurssit on kohdennettava kokeilualueille.

Henkilöstöresurssit

Valtiolta kunnille siirtyvien lakisääteisten tehtävien osalta henkilöstö tulee siirtää TE-toimistosta kuntiin tavalla, joka vastaa kyseisiä tehtäviä. Erityistä huomiota pitää kiinnittää henkilöstön osaamiseen, motivaatioon ja vapaaehtoisuuteen.

TE-esimiesten pitäisi siirtyä valmistelemaan kokeilua kuntiin mahdollisimman pian. Tämä voidaan toteuttaa niin, että esimiehet säilyvät TE-toimiston työnjohdon alla, mutta valmistelevat kokopäiväisesti kokeilualan toiminnan suunnittelua sekä TE-henkilöstön ja asiakkaiden siirtoa kokeiluun.

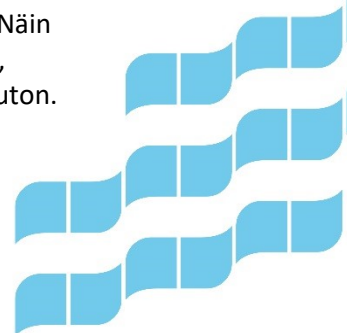
Sellaista mallia ei tule rakentaa, että henkilöstö siirtyisi vain osittain työskentelemään kuntien työnjohdon ja valvonnan alle.

Kokeilulain perusteluissa mainitaan, että siirtyvän henkilöstön palkat sivukuluineen, siirtyvän henkilöstön työvälineet ja heidän käytössään olevat toimitilat säilyisivät ennallaan ja ne maksettaisiin edelleen valtion työ- ja elinkeinotoimistojen toimintamenoista. Palkkojen ja sivukulujen lisäksi työstä aiheutuvat muut henkilöstökustannukset, kuten esimerkiksi henkilöstön matkakulut, päivärahat, koulutukset, kehittämispäivät jne. tulee kustantaa valtion rahoista.

Toimitilat

Kunnilla on rooli paikallisesti ja alueellisesti elinvoiman ja ihmisten hyvinvoinnin edistäjänä ja kunnat rakentavat kokeilussa vastuulleen tulevat lakisääteiset TE-palvelut osaksi kunnan palveluekosysteemiä. Pienemmissä kunnissa palvelut tuotetaan tämän lisäksi nykyisestä TE-toimistomallista poiketen lähipalveluna. Suhteessa tähän vaatimus nykyisten toimitilojen käytöstä on kohtuuton ottaen huomioon kokeiluille asetetut tavoitteet.

TE-toimiston toimintamalli perustuu siihen, että hajasijoitettu henkilöstö voi tehdä koko TE-toimistoa koskevia yksittäisiä erityistehtäviä, esimerkiksi valtakunnallinen puhelinpalvelu, palkkatukipäätökset, määräaikaishaastattelut jne. Sellaisen tulkinnan tekeminen, että tämä hajasijoitettu henkilöstö voisi palvella alueella esimerkiksi monialaisen työn asiantuntijana, ei ole tarkoituksenmukainen eikä realistinen. Alueelle sijoitettavan henkilöstön on osattava ne tehtävät, joihin he kokeilukuntiin siirtyvät. Näin ollen vaatimus siitä, että jos henkilön virkapaikka muuttuu, kunta joutuu maksamaan toimitilakustannukset, on kohtuuton.

Työllisyysmäärärahat

Kunnilla tulisi olla kokeilun asiakaskohderyhmän osalta täysi päätösvalta työllisyysmäärärahojen käytöstä kokeilun aikana ja mahdollisuus tarvittaessa yhdistää työllisyysmäärärahoja mm. kuntien omiin hankintoihin (esimerkiksi sosiaali- ja terveystalvelujen ja työllisyyspalvelujen yhteishankinnat).

Työvoimakoulutusten asiakasvolyyymiä tai palkkatuen ja starttirahan määrärahaa ei voi kokeilujen osalta tiukasti kiintiöidä edellisvuosien tasoon. Kokeilulle on varmistettava mahdollisuus palveluiden käyttöasteen kasvattamiseen kokeilun tehostuneen asiakasohjauksen seurauksena

Työnantaja- ja yrityspalvelujen tuottaminen kokeilussa

Lain perustelutekstissä on mainittu, että kokeilualueet vastaanottaisivat työpaikkailmoituksia, mutta eivät muutoin hoitaisi julkisessa työvoima- ja yrityspalvelulaissa tarkoitettuja tehtäviä, eivätkä käyttäisi TE-toimistosta saamiaan henkilöstövoimavaroja tai rahoitusta yrityspalveluihin.

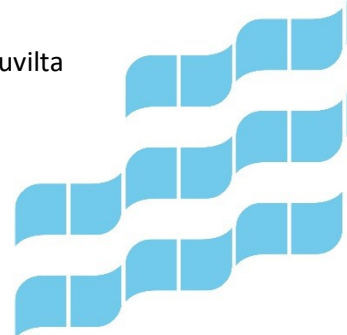
Jos resurssien jakoon liittyvät periaatteet kokeilujen ja TE-toimistojen kesken ratkaistaan niin, että työnantaja- ja yrityspalvelujen resursseja ei jaeta kokeilualueille, tulisi TE-toimiston velvollisuus rakentaa kokeilualueen kanssa yhteiset ja työnantaja- ja yrityspalvelut määritellä kokeilulaissa. Sellainen kirjaus, jossa kunnille siirtyy TE-hallinnon velvoitteita mutta, jossa rajataan kuntien oikeutta TE-toimistosta siirtyvien henkilöstövoimavarojen ja rahoituksen käyttöön, ei ole tarkoituksenmukainen suhteessa kokeilulle asetettuihin tavoitteisiin. Myös työllisyysmäärärahoja on voitava käyttää täysimääräisesti niihin tehtäviin, joihin TE-hallintokin voi niitä käyttää.

Kokeilulain perusteluiden kirjaus, että kokeilualueet voivat hyödyntää täysimääräisesti TE-toimistojen yritys- ja rekrytointipalveluja kokeilualueen henkilöstöpalvelujen tukena, on liian epämääräinen suhteessa kokeiluille asetettuihin työllisyystavoitteisiin.

Yhteistyövelvoite ja TE-hallintoon jäävien yhteisten palvelujen tarjoaminen kokeiluasiakkaille

Lakiluonnoksen yhteistyövelvoitteeseen lukeutuvista toimijoista on säädettävä kokeilukuntaa ja TE-toimistoa laajemmalla minimikokoonpanolla, johon lukeutuvat vähintäänkin alueen ELY-keskus ja KEHA. Kokeilu tulee edellyttämään tiivistä kokeilukuntien ja valtion toimijoiden välistä yhteistyötä. Kokeiluasiakkaille on varmistettava mm. yhdenvertainen mahdollisuus TE-toimiston yrityspalvelujen ja ELY-keskuksen ostopalvelujen hyödyntämiseen.

Kokeilulain 17 § yhteistyövelvoitetta pitää laajentaa soveltuvilta osin siten, että myös ELY-keskuksen ja KEHA:n järjestämät työnhakijan palveluprosessia tukevat palvelut ovat

soveltuvilta osin kokeilualueiden käytettävissä. Kokeilualueiden ja ELY-keskuksen yhteistyössä tekemät työllistymistä edistävät hankinnat pitää erityisesti sisällyttää yhteistyövelvoitteen piiriin. TE-toimiston asiakkaiden palveluprosessia tukevien KEHA:n ja ELY-keskuksen asiantuntija- ja oikeudellisen tuen palvelujen on tarvittaessa oltava kokeilujaksolla myös kokeilualueiden käytettävissä. Myös tästä on mainittava yhteistyövelvoitetta koskevissa perusteissa.

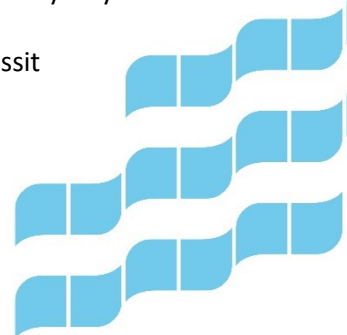
Yhteistyövelvoitteen perusteluissa on lisäksi taattava kokeiluasiakkaiden yhdenvertainen ja JTYP-laissa määritelty oikeus JTYP-lain palveluihin. Tämä on tärkeää, koska maakunnan TE-toimisto vastaa kokeilussa myös kokeiluasiakkaiden osalta mm. työnantaja- ja yrityspalveluiden järjestämisestä, työnhakijoiden valinnasta ELY:n ostopalveluihin (koulutuspalvelut) ja EURES-toiminnasta.

Alueellisten rekryointipalvelujen kannalta on vähimmäisvaatimuksena, että maakunnallisilla TE-hallinnon yrityspalveluilla on käytettävissään koko työssäkäyntialueen asiakastiedot, jolloin tiettyjä rekryointipalveluita voidaan tarjota kokeilujen ja TE-hallinnon yhteistyönä räätälöidyille kohderyhmille työssäkäyntialueittain. Näin vältetään ongelmat, jotka liittyvät siihen, että kokeilualueilla on käytettävissään vain oman asiakaskohderyhmän asiakastiedot. Tampere pitää lisäksi positiivisena sitä, että keskeisten ehdotusten yhteydessä sivulla 11 todetaan, että kokeilualue voi yleisen toimialansa nojalla ja omalla rahoituksellaan tuottaa lisäpalveluja alueensa yritysasiakkaille. Asiakastietojärjestelmien käyttöoikeuksien kannalta tämä pitää huomioida kokeilulain käyttöoikeusperusteluissa siten, että kaupunkien yrityspalvelut voivat etsiä työvoimaa yrityksille vähintään kokeilukohderyhmän asiakastietoja hyödyntäen.

Kunnan monialaisen henkilöstön käyttöoikeudet TE-hallinnon asiakastietojärjestelmään

Lakiluonnoksen 12 §:ää ja sen perusteita on tarkennettava siten, että käyttöoikeus TE-hallinnon URA-asiakastietojärjestelmään voidaan myöntää sellaiselle kunnan sote-, koulutus- tai yritys- ja rekryointipalvelua tuottavalle virkamiehelle, joka osallistuu monialaisiin työllistymistä edistäviin palveluprosesseihin. Näissä palveluprosesseissa toimeenpannaan lakiluonnoksen tarkoittamien tehtävien lisäksi mm. kunnan sosiaali- ja terveystoimialan, koulutustoimialan sekä kaupungin työllisyys- ja elinvoimatoimintojen tehtäviä.

Lakiluonnoksen erottelu kunnan yleisen toimialan mukaisten ”työllisyyspalveluiden” ja ”muiden” palveluiden välillä on käyttöoikeusasian kannalta puutteellinen. Asiakastietojen käyttöoikeuksista on säädettävä kokeilulaissa riittävän selkeästi ja tarkkarajaisesti, jolloin asia on joka tapauksessa perusteltava tarkemmin varsinaisen lakiesityksen yhteydessä. Tässä yhteydessä on tehtävä edellä esitetyt tarkennukset käyttöoikeuskysymyksiin kuntien monialaiset palveluprosessit huomioiden.

Näin kokeilualueille rakennetaan tosiasialliset mahdollisuudet monialaisen ja henkilökohtaisemman palveluprosessin rakentamiseksi. Mikäli kunnan koulutuspalvelutoimijoilla, opintoneuvojilla tai työkykykoordinaattoreilla ei olisi pääsyä TE-hallinnon Ura-asiakastietoihin, menetetään paljon niistä mahdollisuuksista, joita työllisyyskokeiluilla on pyritty tavoittelemaan. Ongelma korostuu erityisesti asetelmassa, jossa kokeilualueilla ei lakiluonnoksen mukaisesti ole "velvollisuutta" ohjata työnhakijaa lakiluonnoksen ulkopuolisiin palveluihin. Vaikeimmassa tapauksessa tällainen palveluohjaus edellyttäisi asiakkaan kirjallista suostumusta, mikä hidastaa monialaisten palveluprosessien kehittymistä nykytilassakin. Kokeilun palveluneuvonnan viranomaisvastuu olisi myös vaikeasti eroteltavissa, koska virkailijan tulee erottaa asiakkailleen vapaaehtoiset palveluohjaukset julkisesta työvoima- ja yrityspalvelusta annetun lain tarkoittamista velvoittavista palveluohjauksista.

Mittarit

Kokeilulle esitetyt perinteiset työllisyysmittarit ovat puutteelliset ja niitä pitää täydentää kokeiliasiakkaiden hyvinvoinnin kytkeytyvillä mittareilla. Seurannassa on huomioitava kokeilujen rajattu kesto ja valitun kohderyhmän haastavuus, jolloin tuloksellisuutta ei voida luotettavasti mitata perinteisillä työllisyysmittareilla. Aikataulupaineen vuoksi on toivottavaa, että seurantaan voidaan tarvittaessa vaikuttaa kokeilun aikana kokeilulain antaman tavoitetilan mukaisesti. Kokeilualueet olisi tarkoituksenmukaista osallistaa vielä nykyistä tiiviimmin seurantamittareiden suunnitteluun kytkeytyvään työhön.

Kuntouttavasta työtoiminnasta

Hallituksen esitysluonnoksen sivulla 9 oleva maininta siitä, että kunnan työllisyysdenhoito painottuisi kuntouttavaan toimintaan ei pidä paikkaansa. Suurten kaupunkien työllisyysdenhoidon palvelut kattavat kuntouttavan työtoiminnan ohella mm. laajat tuki-, neuvonta- ja ohjauspalvelut (TYP-palvelu, Ohjaamot, aikuisten ohjauspalvelut, maahanmuuttajapalvelut, elinkeino- ja yrittäjyysneuvonnan), palkkatuki- ja velvoitetyöllistämisen, nuorten ja aikuisten työpajatoiminnan sekä osaamisen kehittämisen palvelut sekä sosiaali- ja terveyspalvelut työllisyysdenhoitoon yhteen sovitettuina palvelukokonaisuuksina.

Lisätietoja

Regina Saari
työllisyysjohtaja
p. 050 346 9603
etunimi.sukunimi@tampere.fi

